

RED TEST Opwinding in een potje

Oh! Sensual Health cream, bedoeld voor het tussen-beense, belooft een 'fris tintelend gevoel' en zelfs een intenser orgasme. Geheel volgens de instructies gebruiken we het drie nachten achtereen, maar bij gebrek aan lust wordt de lust niet groter, en bij

grote lust hebben we Oh! helemaal niet nodig. Kortom, Oh! doet helaas geen ene f*ck. Oh! Sensual Health Cream, € 39,90 voor 30 ml, via www.ohcream.com. Een ander verhaal wordt het met Titillation van Agent Provocateur, uitvinders van de zwart-met-rose verpakking. Hun Lip Plumper (voor de mond!) tintelt, hun Nipple Refresher is, ahum, adembenemend. Titillation, € 31, Skins Cosmetics Lounge.

Street fashion

Wat heb je aan en waar heb je het gekocht? Red wil alles weten.

WIE: Saskia Steffens (44)

WAT: 'De jurk is van Paul Smith, gekocht in de outletwinkel Megazino in Amsterdam voor € 150, de tweedjas is vintage, € 85 bij Lady Day en mijn schoenen zijn van Hugo Boss, in de uitverkoop gekocht voor € 69. De tas is een souvenir uit New York, een nep-Marc Jacobs van \$ 30 en de ring is een nep-Dior, voor \$ 6 in Chinatown gevonden. Wat de Chanel-zonnebril kostte, weet ik niet, want die heb ik gekregen van mijn minnaar en het Cartier-horloge is een erfstuk.

OP DE VERLANGLIJST VOOR DIT SEIZOEN:

'Grote bruine suède laarzen, een wollen winterjas, een coltrui en iets van Dries van Noten want daar ben ik een fan van. Ik houd van shoppen, vooral in outlets, tweedehandswinkels en de uitverkoop. De combi, daar gaat het me om. Alles in één stijl of alleen design is zo saai.'

Red hield een niet-representatief, want wetenschappelijk onverantwoord, maar toch belangwekkend onderzoek: geef je geld aan het goede doel?

0% Nee, het blijft toch maar aan de strijkstok hangen. Trouwens, dat is een taak van de overheid.

40% Ja, ik geef geld en dat vind ik genoeg. 'Als ik met pensioen ben, ga ik iets terugdoen.'

40% Ja, ik geef geld maar voel me nog steeds schuldig. 'Ik geef zo'n vijf procent van mijn netto-inkomen. Dat is ook mijn motivatie om voor een hoger salaris te onderhandelen; niet alleen ik word er beter van. Vrijwilligerswerk doe ik niet. Het lukt me al niet eens om mijn schoonmoeder, die in een verpleeghuis woont, vaak genoeg te bezoeken. Maar ik voel me wel schuldig, ja.'

20% Ja, en ik doe (ook) vrijwilligerswerk, namelijk... 'Ik werk op de Rode Kruis-boat. Wat mij betreft moeten werkgevers toestaan dat mensen een paar dagen per jaar vrijwilligerswerk kunnen doen, zonder dat het ten koste gaat van vrije dagen. Collectief iets doen kan ook; zo heeft een advocatenkantoor in Amsterdam de opvang van het Leger des Heils onlangs in een weekend opgeknapt.'

'Het is allemaal mijn schuld'. Katherine Hepburn eiste de eer op na verzuchtingen in modepers dat Amerikanen zich te casual kleedden.

Nieuwe tijden

DIRK MULDER VERWONDERT ZICH IEDE-RE MAAND OVER HET MODERNE LEVEN.

Barbara belde. 'Probleem,' zei ze. 'De piratenbus is kapot.' Barbara is mijn buurvrouw. Als ze iets nodig heeft, belt ze aan. Tenzij het echt ernstig is, dan telefoneert ze.

'Piratenbus?' vroeg ik verwonderd.

'Ja, je weet wel,' zei Barbara. 'Van het feestje. Voor Tim en Tom.'

Tim en Tom zijn een tweeling. Ze worden zaterdag acht. Bij wijze van partijtje had moeder Barbara een

Avonden lang had Barbara invitaties gekalligrafeerd voor het kinderfeestje

piratenfeest georganiseerd. Avondenlang had ze invitaties gekalligrafeerd. Met een aansteker waren de randen van het geschepte papier verbrand, zodat het er

avontuurlijk uitzag. Johan, de vader van Tim en Tom en de man van Barbara, was druk in de weer geweest met zegellak, stempels en linten.

Het feest hield in dat de kleine genodigden zich om twee uur bij Barbara zouden melden. Daar werden ze met verkleedspullen en schmink tot piraten omgetoverd. Het was wel even doorwerken, want om half drie zou er een gerestaureerde stadsbus uit 1950 voorrijden. Die bracht de piraten naar het bos.

Daar gingen de kinderen in subgroepjes uiteen om een schat te zoeken, onder leiding van een volwassene met een ooglapje, een lange jas en een stoffen papegaai op zijn of haar schouder. Het oorspronkelijk geplande houten been was in de voorbereidingsfase gesneuveld. Te ambitieus. En nu had de bus het bijtje erbij neergelegd.

'Ik heb inmiddels drie auto's geregeld,' zei Barbara. 'En ik kom er nog eentje tekort. Johan kan niet, dus ik dacht zou jij misschien...'

'Waarom kan Johan niet?'

'Johan moet zaterdag naar Heerenveen. Theo speelt een uitwedstrijd.'

Theo is tien. Hij is de oudste zoon van Johan en Barbara. Theo zit in een hockey-elftal. Heerenveen is een ontzettend eind rijden.

'Johan gaat 's ochtends vroeg weg met Theo,' zei Barbara. 'Als hij dan na de wedstrijd rechtstreeks naar het bos rijdt, kan hij nog net op tijd zijn voor het schatzoeken.'

'Waarom huur je geen bakfietsen?' zei ik. 'En die bouw je om tot rijdende piratenschepen. Zodat je een beetje binnen het thema blijft.'

Barbara fleurde helemaal op. Wat een geweldig idee! Gewoon drie nachten keihard doorwerken en het kon nog best lukken.